

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

XIIe KAMER

A R R E S T

**nr. 213.585 van 31 mei 2011
in de zaak A. 196.520/XII-6203**

In zake: de NV BOUWBEDRIJF VMG-DE COCK
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Jan Temmerman
kantoor houdend te 9000 Gent
Sint-Martensstraat 16
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen:

de STAD SINT-NIKLAAS
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Dirk Lindemans en Jochen Honnay
kantoor houdend te 1000 Brussel
Keizerslaan 3
bij wie woonplaats wordt gekozen

Tussenkommende partijen:

1. NV DYNABO
2. BVBA AMCO
samen vormend een tijdelijke handelsvennootschap
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Rob De Koninck
kantoor houdend te 2610 Wilrijk
Prins Boudewijnlaan 177-179
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 20 mei 2010, strekt tot de nietigverklaring van “de beslissing van het College van Burgemeester en Schepenen van de stad Sint-Niklaas dd. 29.3.2010 tot gunning, ingevolge openbare aanbesteding, van de aanneming inhoudende aanpassingswerken in het kader van de toegankelijkheid in de stadsschouwburg, aan de Tijdelijke

Vereniging NV Dynabo - BVBA AMCO, alsook van de beslissing tot het niet weerhouden van de offerte van de verzoekster als de laagst regelmatige”.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en verzoekende partij heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

De tijdelijke handelsvennootschap Dynabo nv - Amco bvba heeft een verzoekschrift tot tussenkomst ingediend. De tussenkomst is toegestaan bij beschikking van 20 juli 2010.

Eerste auditeur Jos Stevens heeft een verslag opgesteld.

Verzoekende partij en verwerende partij hebben een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 26 april 2011.

Staatsraad Pierre Barra heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Filip Geerts, die loco advocaat Jan Temmerman verschijnt voor verzoekende partij, en advocaat Jochen Honnay, die verschijnt voor verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur Luc Vermeire heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. De stad Sint-Niklaas schrijft een overheidsopdracht uit onder de vorm van een openbare aanbesteding voor “aanpassingswerken in het kader van de toegankelijkheid” van de Stadsschouwburg.

De opdracht wordt aangekondigd in het Bulletin der Aanbestedingen van 8 februari 2010. De waarde van de opdracht wordt geraamd op 402.154 euro, btw inbegrepen.

3.2. Op 12 maart 2010 worden de offertes geopend. Vier ondernemingen blijken een offerte te hebben ingediend. De thv Dynabo-Amco heeft met een bedrag van 278.300 euro, btw inbegrepen, de laagste offerte ingediend. De offerte van verzoekende partij is de tweede laagste, met een prijs van 369.050 euro, btw inbegrepen.

3.3. In een schrijven van 17 maart 2010 deelt verwerende partij aan de nv Dynabo mee dat “uit het nazicht gedaan door de stedelijke ontwerpdiensten blijkt dat uw offerte, op basis van art. 110, par. 3 en 4 van het KB van 8.1.1996, in haar geheel als abnormaal laag moet beschouwd worden”. Verwerende partij verzoekt dan ook om “binnen de wettelijke termijn uw prijsverantwoording over te maken”.

3.4. De thv Dynabo-Amco antwoordt met een brief van 18 maart 2010 als volgt op het verzoek om prijsverantwoording:

“Onze opgegeven prijs is een economisch verantwoorde prijs en volledig conform lastenboek, meetstaten en plannen van Architect Marc Steels, gezien:

- Ons bedrijf heeft quasi geen structuur- en vaste kosten waardoor wij onze prijzen globaal gezien laag kunnen houden.
- De werken zijn zeer grondig bestudeerd, samen met al onze onderaannemers en dit na plaatsbezoek. Wij zijn 3x ter plaatse geweest om de werken in te schatten en te bestuderen.
- De prijs is ook afhankelijk van een zeer degelijke coördinatie van de werken, dewelke wij zeer goed hebben bekeken en ingeschat.
- Al onze prijzen zijn gebaseerd op prijzen van onderaannemers. Gezien de economisch moeilijke periode op dit moment kunnen onze

onderaannemers prijsgunstige offertes maken, die ten goede komen van de inschrijving.

Gezien de voorgaande opgesomde punten kunnen wij u bevestigen dat onze prijs een correcte en conforme prijs is”.

3.5. Eveneens op 18 maart 2010 wordt door de stadsarchitect een aanbestedingsverslag opgesteld. Na rekenkundig nazicht van de offertes en onderzoek van de leemten gesignaleerd door de inschrijvers wordt een nieuwe rangschikking van de offertes opgesteld.

De thv Dynabo-Amco blijft met een bedrag van 292.826,38 euro, btw inbegrepen, de inschrijver met de laagste offerte. De offerte van verzoekende partij blijft met een bedrag van 391.060,31 euro, eveneens btw inbegrepen, de tweede laagste.

Vervolgens wordt in het aanbestedingsverslag onder punt “6. Nazicht van het abnormaal karakter van de prijzen” opgemerkt:

“Berekenen van het gemiddelde van de totalen min de laagste en de twee hoogste inschrijvingen:

$405.686,72 \text{ euro} \times 0,85 = 344.833,71 \text{ euro}$. De laagste inschrijving is 292.826,38 euro.

Prijsverantwoording is noodzakelijk”.

Er wordt vervolgens onder punt acht besloten:

“Na prijsverantwoording is de laagste in regel zijnde aannemer de tijdelijke vereniging Dynabo/Amco [...] voor een verbeterd bedrag van [...] 292.826,38 euro inclusief btw.

Voorstel: de werken toe te wijzen voor dit bedrag aan de firma Dynabo nv [...]”.

3.6. Op 29 maart 2010 beslist het college van burgemeester en schepenen om de opdracht toe te wijzen aan de thv Dynabo-Amco.

Dit is de thans bestreden beslissing.

In de motivering van deze beslissing wordt een kort overzicht gegeven van het verloop van de gunningprocedure, wordt verwezen naar het aanbestedingsverslag en vervolgens vastgesteld dat de thv Dynabo-Amco met de brief van 18 maart 2010 “de nodige uitleg [geeft] omtrent zijn prijsvorming en bevestigt de werken te kunnen uitvoeren volgens zijn ingediende offerte”.

3.7. Met een brief van 6 april 2010 wordt verzoekende partij ervan op de hoogte gebracht dat de opdracht werd toegewezen “aan Dynabo nv”.

3.8. Verzoekende partij vraagt in een schrijven van 21 april 2010 om het aanbestedingsverslag over te maken. Dit wordt haar door verwerende partij bezorgd met een brief van 27 april 2010.

3.9. Op 4 mei 2010 informeert verzoekende partij naar de prijsverantwoording die door de gekozen inschrijvers werd verstrekt.

Verwerende partij bezorgt haar met een e-mail van 5 mei 2010 “de door ons aanvaarde prijsverantwoording van de aannemer”.

IV. Ontvankelijkheid van het beroep

Uiteenzetting van de exceptie

4. Verwerende partij betwist de ontvankelijkheid van het beroep in zoverre het is gericht tegen de impliciete beslissing “tot het niet weerhouden van de offerte van verzoekster als laagste regelmatige”.

Zij stelt in essentie dat zij, “zelfs indien uw Raad [...] van oordeel zou zijn dat er aanleiding zou zijn tot annulatie van de gunningsbeslissing”, haar “beleidsbevoegdheid” dient te behouden om, “eventueel na een nieuwe bevraging van de gekozen inschrijver, de regelmatigheid van de offertes opnieuw te onderzoeken en op basis daarvan een nieuwe gunningsbeslissing te nemen”. De Raad van State mag zich ter zake niet in de plaats stellen van het bestuur.

Beoordeling

5. In beginsel staat het impliciete karakter van de beslissing om niet aan verzoekende partij toe te wijzen, de aanvechtbaarheid van die beslissing niet in de weg. In zoverre echter verzoekende partij zou menen dat bij een eventuele nietigverklaring van de impliciete weigering dan van de weeromstuit voor het bestuur de rechtsplicht zou volgen om het geweigerde alsnog te geven - te dezen de gunning- wordt die opvatting niet bijgevalen. Wat de overheid na de nietigverklaring van de weigeringsbeslissing -weze ze impliciet of expliciet- op grond van het arrest inhoudelijk al dan niet moet doen, of niet meer mag doen, hangt af van het vernietigingsmotief, met andere woorden van het gegrond bevonden middel.

V. Onderzoek van het eerste middel

Standpunt van de partijen

6. In het eerste middel roept verzoekende partij de schending in van artikel 15 de wet van 24 december 1993 betreffende de overheidsopdrachten en sommige opdrachten voor aanneming van werken, leveringen en diensten, “in combinatie met” artikel 110, § 4, van het koninklijk besluit van 8 januari 1996 betreffende de overheidsopdrachten voor aanneming van werken, leveringen en diensten en de concessies voor openbare werken.

6.1. Verzoekende partij wijst er in de eerste plaats op dat de prijs van de offerte van de thv Dynabo-Amco “bijna 113.000 euro (bijna 28%)” afwijkt van het gemiddelde zoals berekend volgens artikel 110, § 4, van voornoemd koninklijk besluit. Verwerende partij heeft dan ook terecht een prijsverantwoording over het geheel van de prijs gevraagd.

Het schrijven van 18 maart 2010 van de thv Dynabo-Amco vormt echter helemaal geen prijsverantwoording. In geen geval laat dit schrijven toe de vermoedelijke abnormaliteit van de prijs van haar offerte weg te nemen, zodanig dat deze offerte als geldig zou kunnen worden beschouwd.

6.2. Vervolgens bekritiseert verzoekende partij de redenen die door deze inschrijver worden gegeven om de offerteprijs te verantwoorden.

Verzoekende partij verwijst in de eerste plaats naar rechtspraak van de Raad van State en bepaalde rechtsleer en stelt dat hieruit blijkt dat “de opgave van de prijs van een onderaannemer, verhoogd met een eigen winstmarge, geen verantwoording vormt”. *A fortiori* kan de loutere mededeling dat alle prijzen gebaseerd zijn op de prijzen van onderaannemers, zonder opgave van de prijzen van die onderaannemers, noch van de eigen winstmarge, geen verantwoording vormen.

Voorts kan ook de stelling dat de opgegeven prijs economisch verantwoord is en volledig conform het “lastenboek, de meetstaat en de plannen” niet worden beschouwd als een prijsverantwoording. Mocht de inschrijving niet met deze opdrachtdocumenten overeenstemmen, dan zou dit de offerte om die reden alleen al meteen ongeldig maken. Het is immers een verplichting voor iedere inschrijver om een conforme offerte in te dienen.

Hetzelfde geldt volgens verzoekende partij voor het grondig bestuderen van de werken na plaatsbezoek en de coördinatie. Iedere inschrijver dient ter plaatse te gaan om de werkomstandigheden voor de uit te voeren werken te bekijken en iedere inschrijver dient de werken behoorlijk te coördineren, zeker gelet op de vastgestelde uitvoeringstermijn van 130 kalenderdagen.

Dat de thv Dynabo-Amco “quasi geen structuur- en vaste kosten” zou hebben is volgens verzoekende partij niet alleen “volstrekt ongeloofwaardig (en wordt ook niet aangetoond)”, maar kan evenmin een prijsverantwoording vormen, “laat staan voor een verschil van bijna 113.000 euro of bijna 28%”.

6.3. Indien een aanbestedende overheid een prijsverantwoording vraagt en daaropvolgend een toelichting ontvangt die in werkelijkheid geen verantwoording vormt of die ontoereikend is, moet dit aanleiding geven tot het onregelmatig verklaren van die offerte.

In artikel 110, § 4, van het koninklijk besluit van 8 januari 1996 wordt zelfs uitdrukkelijk een verplichting tot wering opgelegd indien de prijsverantwoording niet of niet op deugdelijke, afdoende wijze gegeven wordt.

In het nazichtverslag wordt helemaal niet gemotiveerd waarom de uitleg van de thv Dynabo-Amco een afdoende en aanvaardbare prijsverantwoording zou zijn.

Door de offerte van deze inschrijver in de gegeven omstandigheden toch als geldig te beschouwen en de opdracht aan deze inschrijver toe te wijzen, heeft verwerende partij de in dit middel aangehaalde bepalingen geschonden.

7. In haar memorie van antwoord erkent verwerende partij dat de prijs van de offerte van de thv Dynabo-Amco in totaal 27,8% lager lag dan de gemiddelde prijs van de andere offertes. Zij heeft daarom een prijsverantwoording gevraagd en ontvangen van deze inschrijver. Zij heeft deze prijsverantwoording aanvaard.

Zij wijst op haar ruime discretionaire beoordelingsvrijheid om gegeven prijsverantwoordingen al dan niet te aanvaarden en op de beperkte beoordelingsbevoegdheid van de Raad van State, die zich niet in de plaats van het aanbestedende bestuur mag stellen.

De door de thv Dynabo-Amco in haar schrijven van 18 maart 2010 gegeven redenen volstaan volgens verwerende partij wel degelijk als verantwoording voor het “abnormaal” karakter van de prijzen. Ten minste is het aanvaarden van deze verantwoording niet kennelijk onredelijk. Het gaat immers om “objectieve factoren” in de zin van artikel 110, § 3, van het koninklijk besluit van 8 januari 1996, dat een niet-limitatieve opsomming geeft van rechtvaardigingsgronden. De prijsverantwoording is overigens niet beperkt tot een verwijzing naar de prijzen van onderaannemers.

Verwerende partij betoogt vervolgens nog dat er een “zeer grote prijsdiversiteit bestaat tussen de verschillende inschrijvingen”. Hieruit blijkt dat het “abnormale” karakter van de prijzen bijzonder relatief is.

Ten slotte wijst verwerende partij er op dat de opmerking van verzoekende partij dat in het verslag van nazicht niet wordt aangegeven waarom de prijsverantwoording werd aanvaard, niet als een afzonderlijk middel wordt aangebracht aangezien verzoekende partij geen schending van de motiveringsplicht inroept.

8 In hun verzoekschrift tot tussenkomst beperken tussenkomende partijen zich in wezen tot de blote stelling dat hun prijsverantwoording afdoende was.

9. In haar memorie van wederantwoord merkt verzoekende partij op dat van geen enkel van de redenen die de thv Dynabo-Amco inroept om haar prijs te verantwoorden, enig bewijs wordt geleverd. Zij herneemt haar kritiek op deze redenen en stelt dat zij “de beslissing tot geldigverklaring van de offerte niet naar redelijkheid verantwoorden”.

Indien het voor een inschrijver zou volstaan te beweren dat hij omzeggens geen structuur- en vaste kosten heeft, dat hij gezorgd heeft voor een optimale coördinatie, dat hij profijt kan halen uit lage prijzen van zijn onderaannemers, zonder bovendien van dit alles ook maar enig bewijs te verschaffen, dan zouden dit voortaan standaardverantwoordingen kunnen vormen die bij om het even welke aanbestedingsprocedure kunnen worden gebruikt. Een daadwerkelijke controle van abnormale prijzen zou worden uitgesloten en afglijden tot “een *pro forma* bedoening”.

Zij benadrukt dat in het nazichtverslag niet wordt gemotiveerd waarom de uitleg van de thv Dynabo-Amco afdoende en aanvaardbaar is. De prijsverantwoording wordt “met geen woord besproken, laat staan dat blijkt dat de verwerende partij de beweringen ook maar enigszins heeft onderzocht”. Dit hoeft volgens verzoekende partij niet te verwonderen, nu er, mede door het

ontbreken van ieder bewijs, helemaal niets kon worden onderzocht of geëvalueerd.

Wat betreft de stelling van verwerende partij dat er een grote prijsdiversiteit bestaat en dat het “abnormale” karakter van de prijzen dan ook dient te worden gerelativeerd, wijst verzoekende partij erop dat dit een nieuwe, laattijdige motivering van de bestreden beslissing betreft, die nergens terug te vinden is in het administratief dossier en waarmee dan ook geen rekening mag worden gehouden.

10. In haar laatste memorie betoogt verwerende partij dat de interpretatie die door verzoekende partij en in het auditorsverslag aan artikel 110 wordt gegeven niet correct is en op zijn minst in strijd is met het Europees recht.

Verwerende partij verwijst vervolgens naar Nederlandse en Franse rechtspraak, waaruit volgens haar blijkt dat een aanbestedende overheid een offerte pas mag verwerpen indien wordt aangetoond dat er “bijzondere omstandigheden [zijn] waaruit blijkt dat de opdracht niet tot een goed einde kan worden gebracht” of indien “de inschrijver blijk geeft van een ‘bijzonder bekritiseerbaar gedrag’”. De argumentatie van verzoekende partij gaat uit van een omgekeerde redenering: het volstaat dat een inschrijver niet voldoende zwart op wit aantoont dat de opdracht met zijn prijzen tot een goed einde kan worden gebracht, opdat de aanbestedende overheid zijn offerte zou moeten weigeren, op straffe van nietigheid van de gunningsbeslissing.

Artikel 110 van het koninklijk besluit van 8 januari 1996 legt dit, aldus verwerende partij, echter allerm minst op. Deze bepaling legt enkel op dat een offerte beneden de drempel van 15% als onregelmatig dient te worden beschouwd “indien na onderzoek van deze rechtvaardigingen blijkt dat het bedrag van de offerte abnormaal is”. Er wordt enerzijds niet opgelegd hoe ver dit onderzoek dient te gaan, maar er kan volgens verwerende partij worden aangenomen dat de aanbestedende overheid over een discretionaire appreciatiemarge beschikt. Anderzijds kan moeilijk worden aangenomen dat de aanbestedende overheid de rol van prijscontroleorgaan moet opnemen; de meeste

aanbestedende overheden beschikken immers niet over de daartoe benodigde expertise. Een aanbestedende overheid kan volgens verwerende partij dan ook “slechts akte nemen van de verantwoordingen die de aannemer geeft”, “enkel wanneer deze verantwoording kennelijk bekritiseerbaar is, zal zij het abnormale karakter van de prijs kunnen vaststellen en de offerte als onregelmatig moeten weren”.

De verantwoording die door de thv Dynabo-Amco werd gegeven was volgens verwerende partij “allerminst van aard om tot de vaststelling van abnormale prijzen, en dus een voorspelbaar slechte uitvoering van de opdracht, te besluiten”. Zij verwijst hierbij opnieuw naar de grote “prijsdiversiteit” alsook naar het “beperkte aantal inschrijvers”, dat de vraag doet rijzen “of de prijzen van de andere aannemers niet abnormaal hoog waren, eerder dan dat de prijzen van de gekozen inschrijver abnormaal laag waren”.

In ondergeschikte orde, “indien uw Raad geneigd zou zijn om het standpunt van verzoekende partij [...] te volgen”, stelt verwerende partij voor om een prejudiciële vraag te stellen aan het Europees Hof van Justitie:

“Verzet richtlijn 2004/18 van het Europees Parlement en de Raad van 31 maart 2004 betreffende de coördinatie van de procedures voor het plaatsen van overheidsopdrachten voor werken, leveringen en diensten, in samenhang met het evenredigheidsbeginsel, zich ertegen dat een inschrijving verplicht als onregelmatig moet worden geweerd door de aanbestedende overheid, indien de inschrijver onvoldoende bewijs levert dat de door hem aangeboden prijzen wel degelijk normaal zouden zijn?”

Beoordeling

11. Overeenkomstig artikel 15 van de wet van 24 december 1993 dient bij openbare of beperkte aanbesteding de opdracht te worden toegewezen aan de inschrijver die de laagste regelmatige offerte indiende.

In het kader van het nazicht van blijkbaar abnormaal lage prijzen zoals bepaald door artikel 110 van het koninklijk besluit van 8 januari 1996, beschikt de aanbestedende overheid over een grote beoordelingsvrijheid

om gegeven prijsverantwoordingen al dan niet te aanvaarden. De Raad van State kan zich bij een dergelijke beoordeling niet in de plaats stellen van het bestuur. Hij mag wel nagaan of de betrokken motieven in rechte ter verantwoording van de bestreden beslissing in aanmerking mogen worden genomen, wat onder meer vereist dat ze naar behoren zijn bewezen. Een inschrijver mag zich niet beperken tot vaagheden en algemeenheden. De in hetzelfde artikel opgesomde objectieve factoren, waarop een prijsverantwoording kan zijn gebaseerd, zijn niet limitatief. Het prijsonderzoek door de aanbestedende overheid moet gebeuren met in acht name van de zorgvuldigheidsverplichting.

Een inschrijver die een verzoek tot prijsverantwoording ontvangt overeenkomstig artikel 110 van het koninklijk besluit van 8 januari 1996, moet weten dat dit een ernstige aangelegenheid is en hij dient zich ervan bewust te zijn dat hij zijn prijzen concreet en onderbouwd dient te verantwoorden aangezien hij het risico loopt dat zijn offerte onregelmatig wordt verklaard.

12. Verwerende partij heeft de thv Dynabo-Amco om prijsverantwoording gevraagd van de offerte “in haar geheel”.

In antwoord op het verzoek om prijsverantwoording van haar gehele offerte heeft de thv Dynabo-Amco op 18 maart 2010 enkel het volgende aan verwerende partij geschreven:

“Onze opgegeven prijs is een economisch verantwoorde prijs en volledig conform lastenboek, meetstaten en plannen van Architect Marc Steels, gezien:

- Ons bedrijf heeft quasi geen structuur- en vaste kosten waardoor wij onze prijzen globaal gezien laag kunnen houden.
- De werken zijn zeer grondig bestudeerd, samen met al onze onderaannemers en dit na plaatsbezoek. Wij zijn 3x ter plaatse geweest om de werken in te schatten en te bestuderen.
- De prijs is ook afhankelijk van een zeer degelijke coördinatie van de werken, dewelke wij zeer goed hebben bekeken en ingeschat.
- Al onze prijzen zijn gebaseerd op prijzen van onderaannemers. Gezien de economisch moeilijke periode op dit moment kunnen onze onderaannemers prijsgunstige offertes maken, die ten goede komen van de inschrijving.

Gezien de voorgaande opgesomde punten kunnen wij u bevestigen dat onze prijs een correcte en conforme prijs is”.

13. Zoals verzoekende partij terecht opwerpt kan dit schrijven niet als een deugdelijke prijsverantwoording in de zin van het voornoemd artikel 110 worden beschouwd.

De opmerking dat de prijs “economisch verantwoord” is en “volledig conform” de opdrachtdocumenten, maakt geen verantwoording uit nu dit in wezen een loutere bevestiging van de prijs is zonder enige concrete rechtvaardiging ervan.

De stelling dat de inschrijver “quasi geen structuur- en vaste kosten” heeft, is een niet-gestaafde bewering nu zij niet wordt onderbouwd aan de hand van concreet boekhoudkundig cijfermateriaal betreffende deze kosten.

De opmerkingen dat er een grondige studie van de werken werd gemaakt, na plaatsbezoek en in overleg met onderaannemers, alsook dat een “zeer degelijke coördinatie” van de werken wordt vooropgesteld, kunnen evenmin worden beschouwd als elementen die de schijn van abnormaliteit die over de offerteprijs hangt, wegnemen. De grondige studie van de werken in het kader van de voorbereiding van de offerte en de degelijke coördinatie ervan behoren immers tot de verplichtingen die elke kandidaat-inschrijver op een overheidsopdracht op zich dient te nemen en die elke kandidaat-inschrijver dan ook in beginsel mag worden geacht te vervullen.

De enkele verwijzing naar de prijzen van onderaannemers, zonder dat het minste cijfermatig gegeven daaromtrent wordt aangebracht, kan evenmin worden beschouwd als een concreet onderbouwde prijsverantwoording. Een dergelijke loutere mededeling geeft immers nog steeds niet aan welke concrete en objectieve factoren de als abnormaal beschouwde prijs juist rechtvaardigen. De “economisch moeilijke periode” die de onderaannemers toelaat om “prijsgunstige offertes” te maken, betreft een element dat in beginsel in het voordeel van elke inschrijver speelt. Minstens verduidelijkt de thv Dynabo-

Amco niet hoe de economische moeilijkheden voor haar, dan wel haar specifieke onderaannemers, een uitzonderlijk gunstige omstandigheid uitmaakt.

De brief van de thv Dynabo-Amco van 18 maart 2010 mocht door verwerende partij niet als een afdoende, concreet onderbouwde prijsverantwoording in de zin van voornoemd artikel 110, §§ 3 en 4, worden beschouwd. Dienvolgens zijn de bepalingen van dit artikel geschonden en blijkt meteen niet dat de opdracht werd toegewezen aan de laagste regelmatige inschrijver zodat ook artikel 15 van de wet van 24 december 1993 is geschonden.

14. Buitenlandse rechtspraak die verwerende partij in haar laatste memorie aanhaalt noopt niet tot een ander besluit. In de eerste plaats is de Raad van State niet gebonden door deze rechtspraak. Voorts is hij gehouden de nationale regelgeving toe te passen en toont verwerende partij niet aan dat deze rechtspraak gebaseerd is op vergelijkbare regelgeving.

15. De door verwerende partij voorgestelde prejudiciële vraag is hoe dan ook niet dienstig voor de oplossing van de voorliggende zaak.

De kwestieuze opdracht is immers niet onderworpen aan de bepalingen van de door verwerende partij ingeroepen richtlijn 2004/18/EG, nu haar geraamde waarde het Europese drempelbedrag voor opdrachten van werken niet overschrijdt.

16. Het eerste middel is gegrond.

BESLISSING

1. De Raad van State vernietigt de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de stad Sint-Niklaas van 29 maart 2010 om de overheidsopdracht voor aanpassingswerken in het kader van de toegankelijkheid van de Stadsschouwburg toe te wijzen aan de thv Dynabo-Amco, alsook de impliciete beslissing om de opdracht niet toe te wijzen aan de nv Bouwbedrijf VMG-De Cock.

2. De verwerende partij wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 175 euro.

De tussenkommende partijen worden verwezen in de kosten van de tussenkomst, begroot op 250 euro, elk voor de helft.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 31 mei 2011, door de Raad van State, XIIe kamer, samengesteld uit:

Dierk Verbiest,	kamervoorzitter,
Johan Lust,	staatsraad,
Pierre Barra,	staatsraad,
bijgestaan door	
Frank Bontinck,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Frank Bontinck

Dierk Verbiest